

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

καὶ τῶν ὀργιζομένων. 12
καὶ τὸ παναγίον, καὶ ἀγαθόν, καὶ ζωοποιόν
αὐτῶν πνεύματι, νυνὶ καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Ἐτυπώθη ἐν Ρώμῃ ὑπὸ Φραγκίσκου Ζανέτου.

Ἐτει τῆς Θεογονίας.

α, φ ο η'.

Βασιλείου ὁμιλία

ἀρχὴ ταύτῃ συναναίρησθαι. καὶ γὰρ τὸ δολιγὸν
καὶ ὑπόπτερον, καὶ ἄπιστον καὶ κακόνηδες, καὶ
ὀπίβουλον, καὶ θρασὺν, καὶ πᾶν τὸ τῷ τοιέτῳ
πονηρὸν σμῆνος, ταύτης τῆς κακίας ὅστιν ὀπο-
βλασθήματα. μὴ δὲ σὺ ἐπεισάγωμεν ἐαυ-
τοῖς κακὸν τοιοῦτον, ἀρρώστιαν ψυχῆς, σκύτωσιν
λογισμῶν, ἀπὸ θεοῦ ἀλλοτριώσιν, οἰκειότητος
ἄνοιαν, ἀρχὴν πολέμου, συμφορὰν πληρο-
μα, δαίμονα πονηρὸν αὐταῖς ἡμῶν ταῖς ψυ-
χαῖς ἐν πικτόμῳ, καὶ ὥσπερ πῖνα ἐνόικον ἀναγ-
δῆ κατατέχοντα ἡμῶν τὰ ἔνδον, καὶ τὰ ἀγία
πανάματι τὴν πάροδον ἀποκλείοντα. ὅπου γὰρ
ἔχθρα, ἔρις, θυμοί, ἐρίθρια, φιλονεικία, θο-
ρύβους ἀσιγήτους ταῖς ψυχαῖς ἐμποιοῦντα, ἐ-
κεῖ τὸ πνεῦμα τῆς πραύτητος οὐκ ἀναπαύε-
ται. παιδέντες δὲ τῇ παραμνέσθαι τοῦ μακαρίου
Παύλου, πᾶσαν ὀργὴν, καὶ θυμὸν, καὶ κραυ-
γὴν ἄεθμον ἀφ' ἡμῶν σὺ πάση κακίᾳ, καὶ
γνώμεθα εἰς ἀλλήλους χρηστοί, καὶ ἄσπληγ-
χοι, ἀναμύροντες τὴν μακαρίαν ἐλπίδα τὴν
τοῖς φράσιν ἐπηγγελμένην. μακάριοι γὰρ
οἱ φράεις, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γλῶ-
σσαν, ἐν χειρὶ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὃ ἡ δόξα,
καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτῷ πατρὶ,
καὶ

καὶ πᾶσι τῆς νοητικῆς κτίσεως θεωσκοινοῦ-
 μένος, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα τὰ ῥήματα τῆς δυ-
 νάμεως αὐτῆς, οὐχὶ ζῶντα ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς
 τὸν ἄδω τῆς γῆς ὑποῤῥαχίσεως τῶν δυναστεῶν,
 ἀλλὰ νοουθετεῖ καὶ διδάσκει, εἰ κακῶς ἤαλη-
 σα, μαρτύρησον ὡς κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί
 με δέρεις; ἐὰν γὰρ ἐδιδάκῃς πάντων ἕχατος ἐξ
 καὶ τὴν ἐντολὴν τοῦ κυρίου, πότε ἀγανακτή-
 σης ὡς ὡς τὴν ἀξίαν καθυβριζόμενος; ὅ-
 ταν σε παῖδιον νήπιον λοιδορήσῃ, γέλως ἀ-
 φορμὴν ποίη τὰ λοιδορήματα. καὶ ὅταν ὑπὸ
 φροσύνης ἐξεσηκῶς τὴν δόξαν σου φθέγηται
 ῥήματα ἀπείας, ἡρεῖν ἢ γῆ μᾶλλον ἢ μίσους
 ἀξίον· οὐ τοίνυν τὰ ῥήματα πέφυκε τὰς λύ-
 πας κινεῖν; ἀλλ' ἡ καὶ τὴν λοιδορήσαντος ἡμέρας
 ὑποψία, καὶ ἡ ἐκείνου ὡς ἐαυτοῦ φαντασία·
 ὥστε αὐτὸν ἀφελῆς τῆς ἐαυτοῦ διανοίας τούτων ἐκ-
 τερον, φόβος ἐστὶν ἄλλως δεκτικῆς ἡχῶν τὰ
 φέρομενα. παῦσαι οὖν ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκα-
 τάλιπε θυμὸν, ἵνα φύγῃς τῆς ὀργῆς τὴν περ-
 ράν τῆς ἀποκαλυπτομένης ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶ-
 σαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων. ἐὰν γὰρ
 λογισμῶ σάφει ἐκτεμεῖν δυνάμεις τὴν πι-
 πρὸν ρίζαν τοῦ θυμοῦ, πολλὰ τῶν παθῶν τῇ
 ἀρχῇ

The first of these is the fact that the
 author of the work is a man of letters
 and of a high order of intelligence. It is
 evident from the style and the treatment
 of the subject that the author is a man
 of letters and of a high order of intelligence.
 The second of these is the fact that the
 work is a masterpiece of the art of
 writing. It is evident from the style and
 the treatment of the subject that the
 author is a man of letters and of a high
 order of intelligence. The third of these
 is the fact that the work is a masterpiece
 of the art of writing. It is evident from
 the style and the treatment of the subject
 that the author is a man of letters and
 of a high order of intelligence. The fourth
 of these is the fact that the work is a
 masterpiece of the art of writing. It is
 evident from the style and the treatment
 of the subject that the author is a man
 of letters and of a high order of intelligence.
 The fifth of these is the fact that the
 work is a masterpiece of the art of writing.
 It is evident from the style and the
 treatment of the subject that the author
 is a man of letters and of a high order
 of intelligence. The sixth of these is the
 fact that the work is a masterpiece of
 the art of writing. It is evident from the
 style and the treatment of the subject
 that the author is a man of letters and
 of a high order of intelligence. The seventh
 of these is the fact that the work is a
 masterpiece of the art of writing. It is
 evident from the style and the treatment
 of the subject that the author is a man
 of letters and of a high order of intelligence.
 The eighth of these is the fact that the
 work is a masterpiece of the art of writing.
 It is evident from the style and the
 treatment of the subject that the author
 is a man of letters and of a high order
 of intelligence. The ninth of these is the
 fact that the work is a masterpiece of
 the art of writing. It is evident from the
 style and the treatment of the subject
 that the author is a man of letters and
 of a high order of intelligence. The tenth
 of these is the fact that the work is a
 masterpiece of the art of writing. It is
 evident from the style and the treatment
 of the subject that the author is a man
 of letters and of a high order of intelligence.

τός. ὁ δὲ ἐνεργῶν, μισήτος. ἐκεῖ τὸν θυμὸν με-
τάθετε ὅπῃ τὸν ἀνθρώπου κτόνον, τὸν τῷ ψεύδους
πατέρα, τὸν ἐργάτην τῆς ἀμάρτιας: παρ' δὲ ἀ-
δελφοὶ καὶ συμπάσης, ὅτι ἐὰν ὀπιμείνη τῇ
ἀμάρτια, μὴ τῷ διαβόλου ᾧ δαδωθήσεται παρ'
αἰωνίῳ πυρί. ὥσπερ δὲ τὰ ὀνόματα διάφορα
θυμοῦ καὶ ὀργῆς, οὕτω καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν σημά-
νόματα πλείστον ἀλλήλων διαφέρει. ἔστι γὰρ θυ-
μὸς μὲν, οἷον ἕξαψις τις ἐνανθυμίασις ὁξεία
τῷ πάθῳ: ὀργὴ δὲ, ἐμμενὸς λύπη, καὶ ὀρμὴ
διαρκής. πρὸς τὴν τῶν ἡδονηκότων ἀντίδοσιν,
ὥσπερ ὀργώσης τῆς ψυχῆς πρὸς τὴν ἀμυχαν,
εἰδέναι οὐκ ἔστι, ὅτι κατ' ἀμφοτέρας διαθέσεις
πλημμελοῦσιν οἱ ἄνθρωποι, ἢ μανικῶς καὶ ἐμ-
πλήκτως καὶ τῶν παρεξυμόντων κινούμενοι, ἢ
δολεῶν καὶ ὀπιβούλῳ τοῖς λυπήσαντάς ἐνέ-
δρῶντες; ἀπὲρ ἀμφοτέρω φυλακτέον ἡμῖν.
πῶς ἀν' οὐκ μὴ κινεῖτο πρὸς ἀμὴν δὲ τὸ πά-
θος; πῶς; εἰ παμδευθείης τὴν ταπεινοφρο-
σύνην; καὶ ὁ κύριος καὶ λόγῳ διατάξας, καὶ
ἔργῳ ὑπέδειξε, νυνὶ μὲν λέγων, ὁ θέλων ἐν ὑ-
μῖν εἶναι πρῶτος; ἔτι πάντων ἕχατος: νυνὶ δὲ
πρώτως καὶ ἀκινήτως τῷ τύποντος ἀνεχόμενος.
ὁ γὰρ οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητὴς καὶ δεσπότης; ὁ

ᾧ δαδω

Φησὶ Μωσῆς, ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σή-
μερον κυρίῳ, ἕκαστος ἐν τῷ ἵψῳ αὐτοῦ, ὥς ἐν τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ, δοθῆναι ἐφ' ἡμᾶς δόλογίαν. καὶ
δὲ τὸν Φινεὺς ἐδικαίωσεν; οὐχὶ δικαία ὀργὴ καὶ
τῶν πορνείων; ὅς τὰ πολλὰ ὁπαιοῦς ὦν ἐ
παῖος, ἐπεὶ δὴ εἶδε τὴν πορνείαν τῆς Ζαμβεὶς
καὶ Μαδιανίτιδος ἀναζανδόν ἐκ ἀπηνειθροσμέ-
νως γινόμενῳ, οὐδὲ συγκαλυπτόντων τὴν αἰσχύ-
νῃ, καὶ ἀχήμενα θεῖαν οὐκ ἀναχόμενος, εἰς δεῖον
ἐχρήσατο τῷ θυμῷ, δι' ἀμφοῖν ἡγάσας τὸν σφ-
ερμασθῆν. Σαμουὴλ δὲ τὸν Ἀβιὰν τὸν βασιλέα
καὶ Ἀμφλὴν ὑπὸ τῆς Σαουλ πατρὸς τοῦ φερόμενου
καὶ δεῦ ὡρισθέντα, οὐχ ὑπὸ δικαίας ὀργῆς εἰς
μέσον ἀγαγὼν κατεφόνωσε; οὕτω γινέσθω πολ-
λάκις ὁ θυμὸς ἀγαθῶν παρὰ τῶν ὑπηρετῶν.
Ἡ λίας δὲ ὁ ζήλωτής, πενήτηκοντα καὶ τετρακο-
σίους ἀνδρας ἱερεῖς τῆς αἰσχυνῆς, καὶ τετρακοσίους
ἀνδρας τῶν ἀλλοτῶν, ἐσθίωντας βράπτειεν ἱεζά-
βη, ληγομένην θυμῷ ἐκ σφωφονί εἰς ὄφελος
παντὸς τῆς Ἰσραὴλ ἐθανάτωσε. σὺ δὲ ὀργίζῃ τῷ
ἀδελφῷ σου εἰκῇ. πῶς γὰρ οὐκ εἰκῇ, ἀλλὰ ἐνερ-
γηῶς, ἄλλω χαλεπαίνων αὐτός; καὶ ποιεῖς
τὸ τῶν κινῶν, οἷον λίθοις δάκνουσι, καὶ βά-
λυντες οὐκ ἀποσταπλόμενοι, ὁ ἐνεργούμενος, ἡμεῖς

Handwritten title or header

Handwritten text, likely a letter or document, written in a cursive script. The text is arranged in approximately 20 lines, though many are illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. Some words are written in red ink (rubrication), including a prominent 'S' in the middle of the text.

Βασιλείου ὁμιλία

πάλιν ἔ τὸ λογιστικόν, ὁ μὲν καλῶς μεταχει-
 ρεμένος, φρόνιμός ἐστι ἔ σωεπός. ὁ δὲ ὅτι βλά-
 βη τῇ πλησίον ἡκονημένος τὸν νομῶ, κακὸν ἐ-
 χίς ἐστι καὶ κακοῦργος. μὴ δὴ οὐ τὰ πρὸς σω-
 τηρίαν ἡμῖν διδωμένα παρὰ τὴν κτίσαντος. ἀφορ-
 μέν ἑαυτοῖς ἀμάρτιας ποιήσωμεν. ἔ τω δὴ καὶ ὁ
 θυμὸς, ὅτε δεῖ, καὶ ὡς δεῖ κινουμένος, ἀνδρείαν
 ποιεῖ, καὶ ὑπομονήν, καὶ ἐγκράτειαν. παρὰ δὲ τὸν
 ὀρθὸν λόγον ἐνεργῶν, μαρία γίνεται. διὰ τὴν τοῦ
 μᾶς ἔ ὁ ψαλμὸς νοθεύει, ὀργίζεσθε, ἔ μὴ ἀ-
 μάρτανετε καὶ ὁ κύριός, τὰ μὲν ὀργιζομένῳ εἰ-
 κῇ, τὴν κείνῳ ἐπανατείνεται. τὸ δὲ ἐφ' αὐτὸ εἰ
 κεχεῖται τῇ ὀργῇ, ὡς ἐν φαρμάκου εἶδει ἐ πα-
 ραιτεῖται. τὸ γὰρ, ἔχθεαν θέσω ἀνὰ μέσον σου
 καὶ τὴν ὀφείας ἔ τὸ, ἔχθεαν θέσω τοῖς Μαδιναίοις,
 διδάσκοντός ἐστι κεχεῖται τὰ θυμῶ ὡς περ ὁ-
 πλῶ. διὰ τοῦτο Μωσῆς ὁ πάντων ἀνθρώπων
 παρόντος, ἐκδικῶν τὴν εἰδωλολατρείαν, τὰς τὴν
 λαοῦ τῇ χεῖρας πρὸς τὸν τῇ ἀδελφῶν φόνον
 ἐξώπλισε. θέτω, φησὶ, τὴν ῥομφαίαν ἑκάστος
 ὅτι τὸν μηρὸν αὐτοῦ, καὶ δίδετε ἀπὸ πύλης εἰς
 πύλιν, ἔ ἀνακάμψατε διὰ τῆς παρεμβολῆς,
 καὶ ἀποκτείνετε ἑκάστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ
 ἑκάστος τὸν ἑγγιστὸν αὐτοῦ. ἔ μετ' ὀλίγα, καὶ εἶπε,
 φησὶ

δεῖ γὰρ, ὅτι καὶ, τὴν ἰσὺν ἀποδιδόντες ἔχοντες ὡς τε τὴν
ἀγαθὴν τῆς ἀρετῆς, καὶ ὡς τὸ μῖσος τῆς ἀμάρ-
τίας. πρὸς ὅπερ μάστιγα χρησόμενος ὁ θυμὸς, ἐ-
πιδιδόν οἷον κύων ποιμνί, ἕως ὃ θυμὸς τὰ λο-
γισμὰ παρὲς μῖστος. πρῶτος μὲν, ἔπειτα ἡ λογισμῶς
τοῖς ὠφελουσι, καὶ ἀνὰ κλητὸς τὰ λογισμῶς,
πρὸς μὲν τὴν ἀλλοτριάν καὶ φωνὴν καὶ ὄψιν
ἐξαγριεύμενος, καὶ ἀνὰ κλητὴν ἔχοντες δοκῇ· τὸ
δὲ συνήθους αὐτῶν, ἔπειτα ἐμβοήσαντες, ὑπο-
πνέσαντες. αὐτὴ ἀρετὴ ὅτι ἔμμετος τὰ φρονέ-
μω τῆς ψυχῆς μένει ὡς τὰ τῶν θυμειδῶν ἢ συ-
νεργία. ὁ γὰρ τοῖς περὶ ἀδελφὰ κλητὸς ἔσται τοῖς ὅπι-
βούλοις καὶ ἀσπονδοῖς, μηδέποτε τὴν πρὸς τὸ
βλάπτον φιλίαν κατὰ δέχόμενος, ἀλλὰ τὸ ὅπι-
βουλον ἡδονῇ ὡς πρὸς πνα λυκὸν ὑλακτῶν αἰεὶ
ἔσται ἀσπαστων. τοιοῦτον μὲν δὴ τὸ ὅπι τῶν θυμῶν
ὡφέλιμον τοῖς εἰδοσι μετὰ χρείας. ἐπεὶ ἔπειτα
ἄλλων δυνάμεων ἐκείνη ὡς τὰ τὸν τρόπον τῆς
χρήσεως, ἢ κακὸν, ἢ ἀγαθὸν τὰ κερταμῶν γί-
νεται, οἷον τὰ ὅπι θυμητικὰ τῆς ψυχῆς, ὁ μὲν
εἰς ἀπόλαυσιν σαρκὸς καὶ τῆς ἀκαθάρτων ἡδονῶν
ἀποχρησάμενος, βδελυκτὸς καὶ ἀκόλαστος· ὁ δὲ
ὅπι τὴν ἀγαθὴν τὴν θεοῦ ἔχει, ἔπειτα τὴν ὀρε-
ξιν τῶν ἀγωνίων ἀγαθῶν, ζηλωτὸς ἔσται μακάριος.

1
0 1

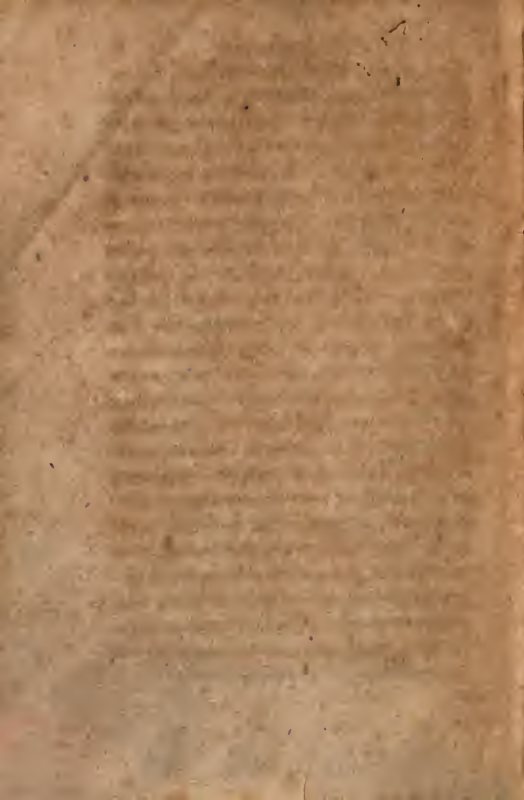
[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

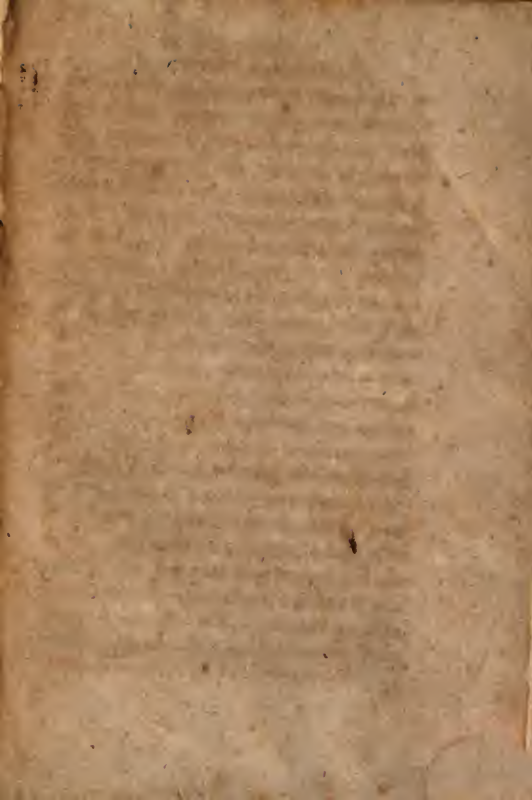
Βασιλείου ὁμιλία

μυρίτῳ καρδίαν ὑλακτοῦσαν καὶ ἀγλαίνουσαν·
αἰδεῖσθαι τὰ πάθη τῷ ἐν σοὶ λόγῳ τῷ ἐπιφά-
νειαν, ὥς περ τὸ ἐν πασι τοῖς ἀτακτοῖς ἀνδρὲς αἰδε-
σίμου παρυσίαν. πῶς αὖ οὐκ ἐκ φύσει μὲν τῷ ἐκ
τῷ ὀργίζεσθαι βλάβειν; ἐὰν πείσω μὲν τὸν θυμὸν
μὴ περιλαμβανέειν τοὺς λογισμοὺς, ἀλλὰ τοῦτου
περὶ τὸν ἐπιμελώμεθα, ὥς μηδέποτε αὐτὸν πο-
τε ἐκτρέχειν τῆς διανοίας· ἔχω μὲν δὲ ὡς περ ἵππον
ὑπεζυγμένον ἡμῖν, ὅς οἱ ὅσον χαλινῷ πνι τὰς λό-
γῳ κατὰπειθῇ, μηδὲ μὲν τῆς τάξεως ἐκβαί-
νοντα τῆς οἰκείας, ἀγρόμυον δὲ ὑπὸ τῷ λόγῳ,
ἐφ' ὅπερ αὖ καθεστῇται. ἔστι γὰρ ποτὶ πολλὰ τῷ
τῆς ἀρετῆς ἔργων ἐπιτήδειον ἡμῶν τῆς ψυχῆς
τὸ θυμειδεῖν, ὅταν ὥς περ τις στρατιώτης ὡρᾷ
τὰς στρατηγῶν τὰ ὅπλα θέμενος, ἐτοίμως ἐπὶ τὰ
ὡρᾷ γυγνόμενα τὰς βοηθείας παρέχεται,
καὶ σύμμαχος ἢ τὰς λόγῳ καὶ τῆς ἀμύρτιας.
νῦν γὰρ ὅτι τῆς ψυχῆς ὁ θυμὸς, τόσον αὐτῇ
ποτὶ τῷ τῷ καλῶν ἐνστασιν ἐμποιῶν. εἰ γὰρ
ποτε λάβοι αὐτὸν ὑφ' ἡδονῆς ἐκλυθεῖσαν, οἷο-
ντα βαφῇ σιδήρου σομώσας, αὐστηρὰν αὐτὸν καὶ
ἀνδρείαν ἐκ μαλακῆς ἄγειν, καὶ ἀνειμένης ἐ-
ποίησεν. οὐ γὰρ εἰ μὴ θυμωθείσης καὶ τῷ πονή-
ρου, διωατὸν σοι μισῆσαι αὐτὸν ὅσον ἄξιον.

δεῖ

πῶς ὁ μέγας Δαβὶδ πρῶτος ἐλάλητο τῆς πα-
 ρουσίας τοῦ Συμεὶ. οὐ γὰρ ἐδίδου καμὲν τῇ ὀρ-
 γῇ κινήσθαι πρὸς τὸν Θεὸν μεταφέρον τὴν
 ἔννοιαν, ὅτι κύριος, εἶπε, φησὶ, πρὸ Συμεὶ κατα-
 εἶλε τὸν Δαβὶδ. διόπερ ἀκούων αἰμάτων ἀ-
 νήρ, ὁ ἀνὴρ τῷ νόμῳ, οὐκ ἐκείνῳ ἐχάλεπα-
 ρεν, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐταπείνω ὡς καὶ τὴν ἀξίαν αὐ-
 τῷ τῆς ὑβρεως ἀποαντίσης. δύο δὲ ταῦτα
 ἐλέλεσε αὐτῷ· μήτε σεαυτὸν μεγάλων ἄξιον
 κρίνῃς, μήτε ἀνθρώπων πρὸς τῷ πολὺ ἔχει
 τοῦ σώματός σου καὶ τὴν ἀξίαν νομίσης. οὕτως γὰρ ἐ-
 δέποτε ὁ θυμὸς ἐν ταῖς ἐπαρρησιαῖς ἡμῶν ἀπ-
 μίαις ἐπαναστήσεται. δεινὸν μὲν τὸν διεργα-
 σθέντα ὁ ταῖς μεγίσταις ὑπὸ χερσὶν χερσὶν, πρὸς
 τῷ ἀχαρίσῳ ἔπαι καὶ ὑβρεως καὶ ἀπμίας κοι-
 τάρξαι· δεινὸν μὲν, ἀλλὰ τῷ ποῖναι μεῖζόν
 ὅστις κακὸν, ἢ τῷ πάχοναι. ἐκείνος ὑβρίζειτω, σὺ
 δὲ μὴ ὑβρίζου, γυμνάσιόν σοι πρὸς φιλοσο-
 φίαν ἔστω τὰ ῥήματα· ἐὰν μὴ δηχθῇς, ἀτρεστον
 εἶ· ἐὰν δὲ καὶ πάθῃς τι τὴν ψυχὴν, ἐν σεαυτῷ
 κἀταχε τὸ λυπηρὲν. ἐν ἐμοὶ γὰρ, φησὶν, ἐταρά-
 χθη ἡ καρδία μου, ταῦτίστιν, οὐκ ἐδίδου πρὸς
 τὸ ἔξω τὸ πάθος, ἀλλ' οἷόν τι κῶμα εἴσω τῷ αἰ-
 γιᾶν κατακλαθὲν ἐσορέσθην, καὶ θεοὺς χασόν

Βασιλείου ὁμιλία

νά σε κὺ ἀμαθῆ παροργισθῆς, ὑπομνήσῃ
 τῇ ἰσθαῖκῶν ὑβρεων, αἷς τὴν ἀληθινὴν σοφίαν
 ὑποδωρήσαντο. σαμαρείτης εἶ, ἔδαιμόνιον ἔχεις,
 ἐὰν μὴ οὐκ ὀργισθῇς, ἐβεβαίωσας τὰ ὀνειδῆ,
 τί γὰρ ὀργῆς ἀφρονέσῃς; ἐὰν δὲ μένῃς ἀόργη-
 τος, ἡχίως τὸν ὑβρίσαντα, ἔργῳ τὴν παροργ-
 σιν ὡς ἐπιδειξάμενος. ἐρράπίσθης; ἔτι γὰρ καὶ
 ὁ κύριος. ἐνεπύσθης; ἀλλὰ καὶ ὁ δεσπότης ἡ-
 μῶν. οὐ γὰρ ἀπέσπρεψε τὸ πρῶτον ἀπὸ αἰχλύ-
 νης ἐμπύσμάτων. ἐσυκοφαντήθης; ἔτι γὰρ καὶ
 ὁ κριτής. διεῖρξάν σου τὸν χιτῶνίσκον; ἀ-
 πέδυσάν μου ἔτι τὸν κύριον, καὶ διεμερίσαντο τὰ
 ἱμάτια αὐτῶν ἐαυτοῖς. οὐπω κατεκρίθης, οὐπω
 ἐσταυρώθης. πολλάκις σοι λήψῃ, ἵνα φθάσῃς
 αὐτῶν πρὸς τὴν μίμησιν. τούτων ἕκαστον ὑπο-
 βέχεται σου τὴν δόξαν, ἔκαστος ἐλάττω τὴν
 φλεγμονὴν. αἱ γὰρ τοιαῦτα παροργισμοὶ καὶ
 καὶ δαδίσθης ὅσον πηδήματα τῆς καρδίας καὶ
 σφυγμοὺς ἀφαγεύσας, εἰς δύσθεαν ἔγαλή-
 νῃς τοὺς λογισμοὺς ἐπανάγουσι, καὶ τοῦτο ὅστις
 ἄρα τὸ ὑπὸ τοῦ Δαβὶδ εἰρημνύον, ὅτι ἡτοιμά-
 σθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην. δεῖ τοίνυν τὸ μανι-
 κὸν ἔμπληκτον κίνημα τῆς ψυχῆς, κατὰ σέλ-
 λειν τῇ μνήμῃ τῇ μακαρίων ὑποδειγμάτων

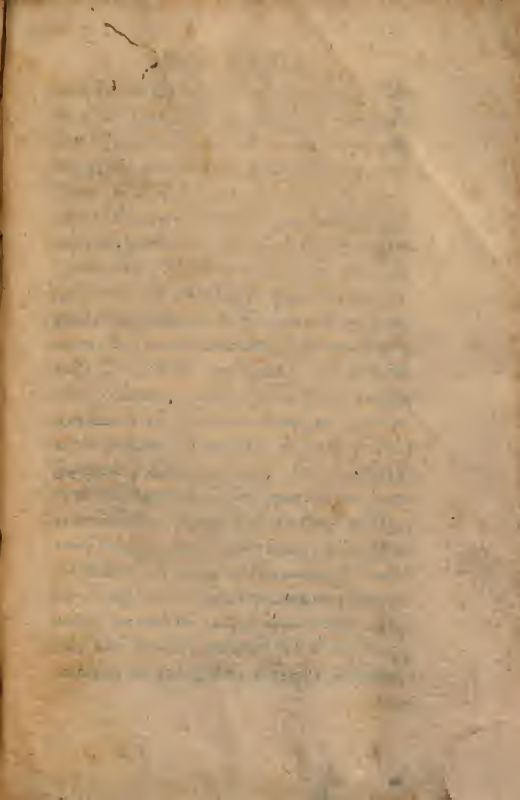
πῶς

νεταί τοι αὖτε, ἐχὼ μόνον ὁ καὶ ἀνημπούνητος. ἢ δει-
νὸν, ἀλλὰ καὶ πονηρὰ ἡγεμόνι. πρὸς τίω ἀμάρ-
ταν ὅξ' ἀκαλουθήσας. ἐὰν πεινῇ σε, πρὸς τίω
πῃ, εἰ μὴ ἀληθῆ λέγῃ, κατὰ δεξιὰ τὴν ἀλ-
θειαν. εἰ δὲ ψεύδεται, τί πρὸς σε τὴν λέξιν
μῶρον; μήτε πρὸς ἐπαίνοισι χαυνωθῆς τοῖς ἐ-
πὶ τὴν ἀλήθειαν, μήτε πρὸς ὕβρεις ἀγριεί-
νης τὰς οὐχ' ἀπὸ μῆρας σου, ἐχ' ὅρας τὰ ὕψου-
ματά; πῶς τῷ μὲν σερρῶν καὶ ἀντιτύπῳ πᾶ-
φυκα διεκρίπτειν, ἐν δὲ τοῖς ἀπαλόσι καὶ ὑπεί-
κουσι τίω ὅρῳ ἐπεκλῦειν; τοιοῦτον δὴ πινύ-
μιζε (εἶ) καὶ τὸ τῆς λαιμοδείας. ὁ μὲν ἀντιβαί-
των, εἰς ἑαυτὸν καταδέχεται· ὁ δὲ ἐν διδοῦ καὶ
ὑπέκων ἐν τῇ ἀπαλότητι τῷ τρέψῃ, τίω ἐπ'
αὐτὸν φερομένῳ πονηρίαν δίδουσι. τί δὲ σε
ταράσσει ἢ φρονητορία τῷ πένητι; μήδ' ἡ-
τι τῆς φύσεως σεαυτῷ, ὅτι γυμνὸς εἰς τὸν πόδι-
μον εἰσῆλθεις, γυμνὸς καὶ ἀπελῶσθαι. τί δὲ γυ-
μνοῦ πενιχρότερος; οὐδὲν ἡκούσας δεινὸν ἐὰν
μὴ σεαυτῷ οἰκειώσῃ τὰ εἰρημένα, τίς πῶς ἀ-
πήχθη δὲ πένιαν εἰς δεσμωτήριον; οὐ τὸ πέ-
νεσθαι ἐπονείδισον, ἀλλὰ τὸ μὴ φέρειν ὁλν-
νῶς τὴν πένιαν. μήδ' ἡτι πῶς δεσπότης. ὅτι
πλούσιος ὢν ἐπ' ὠχέουσε δι' ἡμῶν. ἐὰν ἄφρο-

νά σε

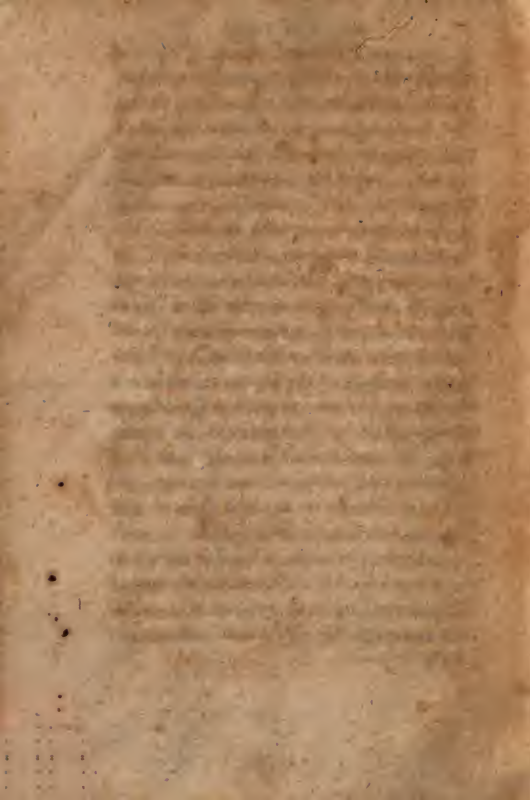

Βασιλείου ὁμιλία

πάγων. ἀκούεις τῆ Δαβὶθ λέγοντος, ὅτι τῶ
 συστῆσαι τὸν ἀμάρτανλὸν ἐναντίον μου, ἐγὼ παρο-
 ξυνώθην, οὐδὲ ἠέμινα μὲν, ἀλλ' ἐκωφώθην,
 καὶ ἐταπεινώθην, ὥς ἐποίησας ὅς ἀγαθῶν. σὺ δὲ
 παροξυνή μὲν ὡς ἐπὶ σαύλῃ τῇ λειδοθείᾳ, μι-
 μῇ δὲ παλιν ὡς ὠγαθέν. ἰδοὺ γὰρ ἑταῖρος ἀ' ἐγ-
 κἀλεις. ἢ τὸ μὲν ἀλλότριον κακὸν ὅτι μελῶς
 καὶ ἀλλότριον. τὸ δὲ σεαυτῶ ἀγαθὸν ἐδοκίμασ-
 θη. πονηρὸν ἢ ὕβρις; φύγε τίω μίμησιν. ἐγὼ
 δὴ πρὸς τὸν καταφύξαι κακὸν εἰς παροχήτην.
 διὰ καὶ περὶ μὲν οὐκ ὡς ἐραυτὸν πείθω, καὶ ὅτι
 τῶν αὐτῶν ἀθανάτην, διότι ὁ μὲν ἐκ εἶχε τὸ
 σῶμα ἐρίζον ἐπὶ δειγμάτων. σὺ δὲ βλέπων ἀσχημο-
 νῆτα τὸν ὀργιζόμενον, οὐκ ἐφυλάξω αὐτὸ τίω
 ὁμείωσιν. ἀλλ' ἀθανάτους, καὶ χαλεπόμενους, καὶ
 ἀντρίχην, ὥς γίνεται σοὶ τὸ πάθος ὁποιοῦντα τῶ
 περὶ λαβόντος. αὐτοῖς γὰρ οἷς ποιεῖς, καὶ εἶνον
 αἰτίας ἀφίης, καὶ σεαυτὸν κατακρίνεις. εἰ μὲν γὰρ
 πονηρὸν ὁ θυμὸς; τί ἐκ ὅς ἐκλινας τὸ κακόν; εἰ
 δὲ συγγνώμης ἄξιον, τί χαλεπόμενους τῶ θυμοῦ
 μὲν; ὥστε εἰ δεύτερος ἡλθες, πρὸς τίω ἀντή-
 δοσιν, ἐδέν σε τῆτο ὀνήσῃ. ἐδὲ γὰρ ἐν τοῖς σεφάν-
 τας ἀγῶσιν, ὁ κατὰρξας τῶ παλαισμάτῳ,
 ἀλλ' ὁ ὑπερβαλλόμενος σεφάνται, καὶ κατακρί-
 νεται

ὑβρίζουσιν. ἔασον αὐτὸν ἄπρακτά σε καθυλακ-
τεῖν· ἐφ' ἑαυτὰ διαρρήγνυσθαι. ὥσπερ γὰρ ὁ τύ-
πων τὸν μὴ ἀλχοῦντα, ἑαυτὸν τιμωρεῖται· οὐ-
τε γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν, καὶ τὸν θυμὸν οὐκ ἀνέ-
παυσεν· οὕτως ὁ τὸν ἀλχοῦντα ὀνειδίζων·
ὡς μυσθίαν δρέϊν τὴν πάσῃ οὐ δύναται. τοῦ-
ναντίον μὲν οὐκ, ὅπερ ἐφίλω, καὶ δὲ παύεται. δι-
δίδει γὰρ ἐκ τῆς παρόντων, οἷα ἐκαστὸς ὑμῶν
προσαγορεύεται; ὁ μὲν λαιόδορος, σὺ δὲ μεγα-
λύψυχος· ὁ μὲν ὀργίλος καὶ χαλεπός, σὺ δὲ μα-
κρόθυμος ὡς παλαιός. ὁ μὲν μέλας γινώσεται ἐφ'
οἷς ἐφθέγγετο, σὺ δὲ οὐδέποτε μέλας μελήσει τῇ
ἀρετῇ. ἢ δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; τὰ μὲν ἀπέ-
κλειτε τὴν τῆς ἑρανῶν βασιλείαν ἢ λαιοδορίαν·
λαιόδοροι γὰρ βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσου-
σι. σοὶ δὲ ἡτοίμασε τὴν βασιλείαν ἢ σιωπῇ. ὁ
γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος, ὅθεν σωθήσεται. ἀμυ-
νόμηνος δὲ ὡς εἰς ἴσον ἀντικαθίστα μῆκος πρὸ λαι-
οδότης, ἢ καὶ ἀπολογίῃ; ὅτι παροξύνει κατάρ-
ξας; καὶ πόσας τέτο συγγνώμης ἄξιον; οὐδέ
γὰρ ὁ πόρνος ὅτι τὴν ἐταίραν τὴν αἰτίαν μετα-
πθεῖς ὡς πρὸς τὴν ἀμῶντιαν διερεδίσασαν, ἢ τ
τον τῆς κατακρίσεως ἄξιον· οὔτε σέφανοι
χωρεῖς ἀνταγωνιστῶν, οὔτε πτόματ' αἰσχυροὶ ἀντι-
πάλων.

Βασιλείου ὁμιλία

λαΐση τῇ ὑβρεῶν. ἀφανῆ σε ἔπει καὶ ἄδο-
 ξον καὶ μηδέν· αὐτὸς μὲν ἔστιν; σὺ δὲ γλῶσσῃ
 καὶ ἀποδὸν σεαυτὸν. οὐκ εἰ σεμνότερος τῶ πα-
 τρός ἡμῶν Ἀβραάμ, ὃς ἑαυτὸν ταύτας ἀπε-
 κείλει. ἀμαθὴ καὶ πτωχὸν καὶ τῶ μηδενὸς ἄ-
 ξιον; σὺ δὲ σκώληκα σεαυτὸν εἶπες, καὶ διὰ κο-
 τῆρας ἔχε τιμὴν γένεσιν, τὰ τῷ Δαβίδ λέγων ῥή-
 ματα. τοῦτοις πατέρες καὶ τῶ Μωσέως κα-
 λόν· ἐκείνος ὑπὸ Ἀαρὼν καὶ Μαρίας λοιδορη-
 θῆς, οὐ κατετίμηκε τὰς τιμὰς, ἀλλὰ περιούχη-
 το ὑπὸ αὐτῶν. τῶν βούλει μαθητὴς εἶναι μάλ-
 λον, τῶν θεοφίλων καὶ μακαρίων ἀνδρῶν, ἢ τῶν
 ὑπὸ τῷ πνέματι τῆς πνεύματος πεπληρωμέ-
 νων; ὅταν σοι κινήσῃ τῇν λοιδορίας ὁ πειρα-
 σμός, νόμιζε κείνῳ σεαυτὸν, πότερον δὲ τῆς
 μακροθυμίας παροχωρεῖς τὰς τιμὰς, ἢ δὲ τῆς
 ὀργῆς ἀποβῆχθαι πρὸς τὸν ἀντίδικον. δὲ καθεὶν
 τοῖς λογισμοῖς σεαυτὸν τιμὴν ἀγαθὴν ἐκλέξασθαι
 μερίδα. ἢ γὰρ ὠφέλησάς τι καὶ κέρδιον τὰς τιμὰς.
 δίδυμα τῆς παροψίας, ἢ χαλεπώτερον ἡμῶ-
 νων δὲ τῆς ὑποψίας. τί γὰρ αὐτὸν γένετο ὁδυνη-
 ρότερον τὰς ἐχθρὰς, ἢ τὸν ἐχθρὸν ἑαυτῷ ὅρα
 ὑβρεῶν ὑψηλότερον; μὴ κατὰ βάλῃς σεαυτοῦ
 τιμὴν γνώμῃ, μηδὲ ἀνάγκη γένεσθαι ἐφικτὸς τοῖς
 ὑβρί-

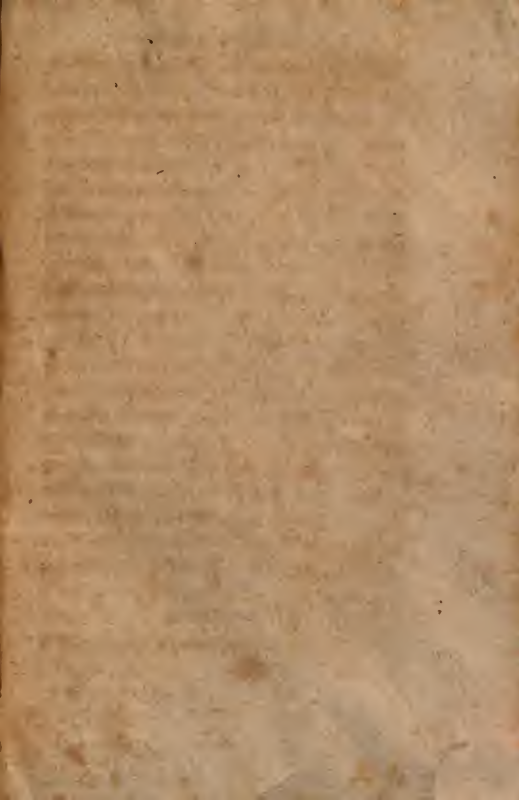
ἀμαθῇ, ἐκείνος ὡς ἀπληγὰ, ἕως ἀν' αὐτοῖς
αἱ ὕβρεις ὥς περ τοξόματα ἐπιλίπωσιν. εἴτα
ἐπειδ' ἀν' πᾶσαν λαιδορέαι δ' αὖ τῆς γλώττης ἐκ
σφενδονήσωσιν, ἔπειτα λοιπὸν πρὸς τὴν δ' αὖ τῷ
ἔργῳ χωρῶσιν ἄμυναν. θυμὸς μὲν γὰρ ἐγεί-
ρει μάχην, μάχη δ' ἐγχεῖν λαιδορέας, αἱ δὲ λαι-
δορέαι πληγὰς, αἱ δὲ πληγαὶ ξαύματα, ἐκ δὲ
ξασμάτων πολλάκις θάνατοι. ὁπότε τῆς παρό-
της ἀρχῆς τὸ κακὸν ἐπίχωμεν, τὴν ὀργὴν πά-
σημιχανῇ τῷ ψυχῶν ὀξερόντες. οὐ γὰρ
ἀν' διωκηδείημεν τὰ πλείστα τῷ κακῶν, ὥς παρ
εἴη πνὶ καὶ ἀρχῇ τῷ πάθει τούτῳ συνεκ-
τεμεῖν. ἡγοιόρησε; σὺ δὲ δὴ λόγῃ σου ἐτύπη-
σε; σὺ δὲ ὑπομείνον' ὀξεπύει καὶ τὸ μηδὲν ἡ-
γήταί σε; σὺ δὲ ἐννοίαν λαβὲ σεαυτοῦ, ὅτι ἐκ
γῆς ὑφέστηκας, καὶ εἰς γῆν πάλιν ἀναλυθήσῃ.
ὁ γὰρ τούτοις τοῖς λόγοις ἑαυτὸν παρακατα-
χῶν, πᾶσαν ἀτιμίαν ὑπέτινα δέησεν τῆς ἀ-
ληθείας. οὐ γὰρ καὶ τῷ ἐχθρῷ ἀμύχανον
κατασκάσεις τὴν ἄμυναν, ἀτρεπὸν σε-
αυτὸν ταῖς λαιδορέαις δεικνύς. καὶ σεαυτῷ μέ-
γαν τῆς ὑπομονῆς παροξύνσεις τὸν σέφανον,
τὴν ἐτέρου μανίαν ἀφορμὴν οἰκείας φιλοσο-
φίας ποιέμενος. ὥστε, ἀν' ἐμοὶ πείθῃ, καὶ ἐπιδαψι-
λεύσῃ

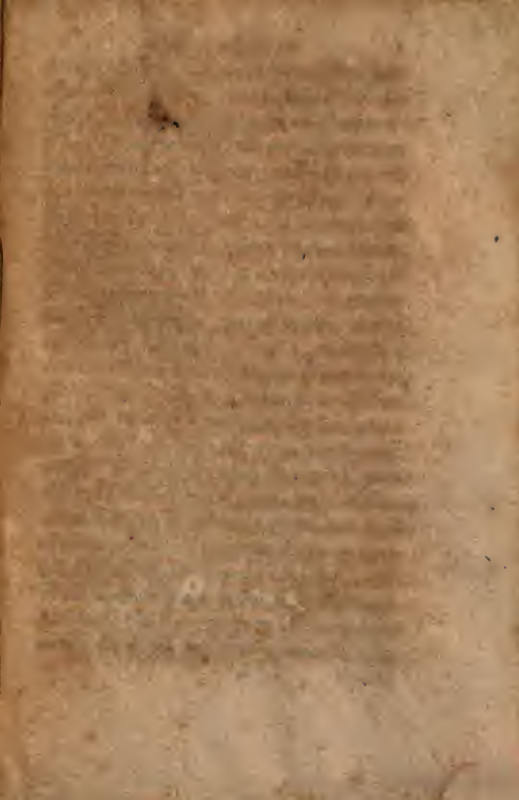
Βασιλείου ὁμιλία

πηκότος κεκινημένης. μὴ δὴ κακῶς τὸ κακὸν ἰα-
θε, μηδὲ ὅτι χρεῖτε ἀλλήλους ὑπερβάλλειν ταῖς
συμφοραῖς. ἐν γὰρ ἀμίλλαις πονηραῖς ἀθλιώ-
τερος ὁ νικῶν, διότι ἀπέρχεται τὸ πλεῖον ἔ-
χων τῆς ἀμύρπας. μὴ τοίνυν γῆρη κακοῦ πλη-
ροῦς ἐσθάνε, μηδὲ πονηροῦ δανείεαι πονηρὸς ἐκ-
πῆς. ὕβρις καὶ ὀργισαίς; σῆσάν τῃ σιωπῇ τὸ
κακόν. σὺ δὲ ὥς περ ρεῦμα τῷ ἐκείνῃ ὀργῇ
εἰς τὴν ἰδίαν καρδίαν ὑποδείξαι μῦθος, τοὺς ἀνέ-
μοις μῦθῃ ἰδεῖν τῆς ἀντιπνοίας ἀντιδιδόντας τὸ
ἐνεχθῆναι. μὴ διδασκάλῳ χεῖρη τῶν ἐχθρῶν, μη-
δὲ ὁ μισοῖς, τῷ το ζηλώσῃς, μηδὲ γῆρη, ὥς περ
κάτοπιον τῷ ὀργίλῳ, τῷ ἐκείνῃ μόρφῳ ἐν σεαυ-
τῷ δεικνύς. ἐρυθρὸς ἐκείνος; σὺ δὲ οὐκ ἐφοινί-
χθης; ὀφθαλμοὶ ὕψαι μοι; οἱ δὲ σοὶ, εἰπέ μοι,
γαλήνην βλέπουσι; φωνή ξαρχεῖα; ἡ δὲ σὴ ἡπία;
οὐδὲ ἡ ἐν ταῖς ἐρημίαις ἡχώ ἔπος ἀνεκλάσθῃ
ἀκρεαία πρὸς τὴν φθονῆν ἀμῶν, ὥς ὅτι τὸν λοί-
δορον αἱ ὕβρεις ἐπαναστρέφουσι. μάλλον δὲ ὁ
μὲν ἦχος ὁ αὐτὸς ἀπεδόθη, ἡ δὲ λοιδόρεα μῦ-
θον ἀθήκης ἐπάκεισιν. οἶα γὰρ ἀλλήλους ἐφυβέ-
ζοντες, ἀντιφθονοῦνται; ὁ μὲν εἶπεν ἀφανῆ ὅ-
ς ἀφανῶν· ὁ δὲ ἀπέχχετο οἰκοτεῖβων οἰ-
κότρεβα. οὐκ ἔτι πένητα, ἐκείνος ἀλήτῳ· οὐκ

ἀμαθῇ,

διαφρήγνυμαι, ὑπὸ τῆς ἐνδοθεν ζάλης κλο-
νυμένη τῇ πνύματι· φωνήξα χεῖρα καὶ ὑπερ-
νομένη, ἥ ὁ λόγος ἀναρθρος καὶ εἰκὴ παρεκπί-
πτων, ἢ καὶ μέρος, ἢ δὲ ἀτάκτως, ἢ δὲ ἀσήμε-
ως ποιοῦν, ἐπειδὴ αὐτὸ εἰς τὸ ἀνήκεστον ὥσπερ φλόξ
ὑλῆς ἀφθονία τοῖς παρεξέχουσιν ἐξαφθῇ, τότε
δὴ τότε τὰ ἕτε λόγῳ ῥητὰ, οἷ τε ἔργῳ φορητὰ
ὑπὸ τῶν ὄντι διαμάτα, χεῖρας μὲν διηρμένας
καὶ τῶν ὁμοφύλων, καὶ πᾶσι μέρεσι τῆς σώματος
ὑποφειρομένας· πόδας δὲ ἀφειδῶς τοῖς καμει-
τάτοις ἐναλλομένοις· παῖν δὲ τὸ φανέν· ὅπλον
τῇ ματία γινόμενον. ἐὰν δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐκείνου
τὸ ἴσον κακὸν ἀνίστρατόν μιν δέξωσιν, ὀρ-
γῶν ἄλλω καὶ ματίαν ὁμόπουν, οὕτω δὴ συμ-
πεσόντες ἔδρασαν ἀλλήλους, καὶ ἔπαθον ὅσα ἐί-
κός τοις ὑπὸ τοιοῦτῳ δαίμονι στρατηγούμενοις
παθεῖν. πηρόσης γὰρ μελῶν καὶ θανάτοις πολ-
λάκις, ἅθλα τῆς ὀργῆς οἱ μαχόμενοι ἀπλώε-
χαντο. ἤρξε χρεῶν ἀδίκων, ὁ δὲ ἡμύνατο, ὁ δὲ
ἀντεπήνεγκεν, ὁ δὲ ἐχέφεται. Ἐπὶ τὸ μὲν σῶμα
ταῖς πληγαῖς δακρύπεται, ὁ δὲ θυμὸς τῇ ἀλγ-
τῇ τὴν αἰσθησιν παραιτεῖται. ἢ γὰρ ἔχουσι χο-
λίῳ πρὸς τὴν ὡν πεπόνθασιν αἰσθησιν, ὅλης
αὐτοῖς τῆς ψυχῆς πρὸς τὴν ἀμείναι τῇ λελυ-

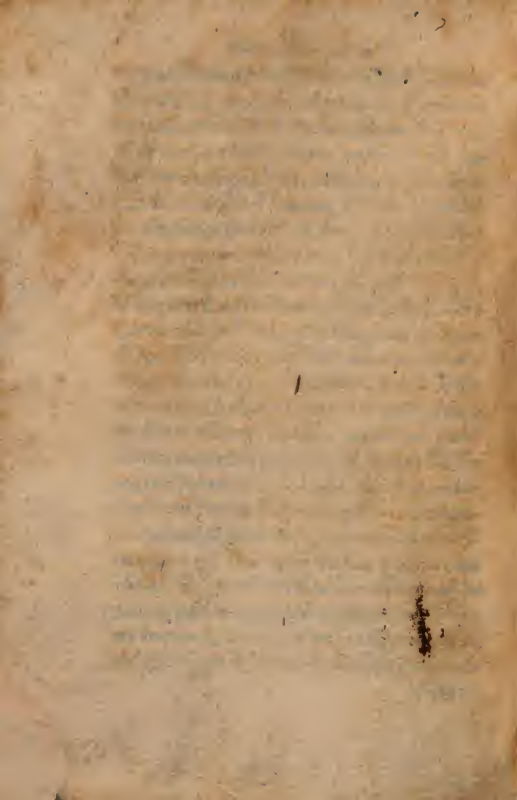

Βασιλείου ὁμιλία

ἔδρασε τοῖς ἀνπτύποις ἐπιθραυδέντα. τίς ἀν
ἐφίκοιτο τὸ κακοῦ, ὅπως οἱ ὀξυρρόποι πρὸς θυ
μὸν ὑπὸ τῆς τυχούσης παροφάσεως ἐξαπτόμε
νοι, βοῶντες καὶ ἀγριαίνοντες, καὶ τίνας ἐχέειν ἰο
βόλων ἀναγδέσκειν ἐφορμῶντες, οὐ πρὸς τὴν
ἴσανται. πρὶν ἢ εἶναι μεγάλου ἑ ἀνηκέστου κακῆς,
οἷον πομπόλυτος αὐτοῖς τὸ ὀργῆς ἐκπαγείσης,
δραπνύσθῃ τὸ φλέγμανον. οὔτε γὰρ ξίφοις ἀκ
μῇ, οὔτε πῦρ, οὔτε ἄλλο τι τῶν φοβεῶν, ἱκανὸν
ὑπὸ τῆς ὀργῆς ἐκμανεῖσαν ψυχῇ ὀπιχεῖν, οὐ
μᾶλλον γε, ἢ τοῖς ὑπὸ δαιμόνων καταχεθέντας,
ὧν οὐδὲν οὔτε καὶ τὸ χῆμα, ἔτε καὶ τὴν τῆς ψυ
χῆς εἰς τὴν οἱ ὀργιζόμενοι διαφέρουσιν. ὁρε
γόμενοι γὰρ τῆς ἀνπληρώσεως ἐπιζέει μὲν τῇ
καρδίᾳ τὸ αἶμα, ὥσπερ βία πρὸς κυκώμενον
ἑ παφλάζον, πρὸς δὲ τὴν ὀπιφανείαν ἐξαν
θεῖσαν, ἐν ἄλλῃ μορφῇ τὸν ὀργιζόμενον ἐδει
ξει, τὴν συνήθειαν πᾶσι καὶ γνωρίμην, ὥς περ π
πρὸς τὴν οἰκωμένης ὑπαλῆ. ἔξαν. ὁφθαλ
μοὶ μὲν γὰρ ἐκείνοις οἱ οἰκεῖοί τε καὶ συνήθεις ἡ
γνώσκονται. ὡς δὲ φερον δὲ τὸ ὅμμα, καὶ πῦρ ἡδη
βλέπει, καὶ ὡς δὲ ἀθήγῃ τὸν ὀδόντα, καὶ τῶν συν
τοῖς ὁμόσε χωρῶντας. πρὸς τὸν πελιδνὸν καὶ
ὑφαίμον, ὅς κος τὸ σῶμα τὸς ἐξοιδάινων, φλέβες
διαρ-

σώματα, χεῖρες ἀκρατεῖς, ὕβρεις, ὀνειδίη, κακη-
γορίαι, πληγαὶ, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα οὐδ' αὖ ὄξα-
ειδυμένα τό τις, ὀργῆς καὶ θυμοῦ ἐκτρονά ἐστι πά-
θη. διὰ θυμὸν καὶ ξίφος ἀκονᾷται, θάνατος αὖ
θεοῦ ἐκ χερός ἀνθρωπείας τολμᾷται. διὰ
τῶν ἀδελφοὶ μὲν ἀλλήλους ἠγνόησαν, γονεῖς
δὲ καὶ τέκνα τῆς φύσεως ἐπελάθοντο. ἀγνοοῦσι
μὲν γὰρ ἐκωτοὶ θεῶν οἱ ὀργισμένοι, ἔπειτα
καὶ πάντας τοὺς ὀπίσθεσι. ὥς περ γὰρ αἱ χα-
εῖδρα θεὸς τὰ κοῖλα συρρέουσιν τὸ θεοστυ-
χὸν ὡδασύρουσιν, οὕτως αἱ τῶν ὀργισμένων
ὀρμαὶ βίαιοι ἔσθ' ἀκαθεκτοὶ διὰ πάντων ὁμοίως
χεροῦσιν. οὐ πολὺ τοῖς θυμουμένοις αἰδέσι-
μος, οὐκ ἀρετὴ βίη, οὐκ οἰκειότης γῆρις, ἔθε-
λαβοῦσιν χεῖρες, ἐκ ἄλλοι τῶν πμίων. μα-
νία τίς ἐστιν ὀλιγοχρόνιος ὁ θυμὸς, εἴ γε καὶ εἰς
θεῶν κακὸν ἑαυτοῖς πολλάκις ἐμβάλλου-
σι, τῇ θεῷ τὴν ἄμυναν σπουδῇ τῇ καθ' ἑαυ-
τοὺς ἀμύνοντες. οἷον εἰ γὰρ οἶστρον, τῇ μνήμῃ τῇ λή-
πῃ πικρότων ἀδικημάτων, σφαιδάζοντες αὐτοῖς
τῷ θυμῷ ἐπιδῶντος, ἔθετερον ἀπολήγουσι,
ὥρην ἢ κακὸν τι δοῦναι τὰ παροξύνοντι, ἢ παρὰ
καὶ θεὸς λαβεῖν ἐὰν τύχη· ὥς περ που πολλάκις
τὰ βιάως κατὰ ῥήγνυμα ἔπαυσε πλεονεξία

Βασιλείου ὁμιλία

λιστα τὸ θαυμαστὸν τῆς θείων ὡρα γυμνάτων
 ἐπέγνωμεν, δόντες μὲν αὐτοὶ τῇ ὀργῇ τόπον, ὡς
 περ ῥόμα παλαιῶ διέξοδον καταμανθάνοντες
 δι' ἐν ἡσυχίᾳ τὴν ἀχήμενα ταραχὴν τῆς ὑπὸ
 τῆς πάθους κατεχομένην, ἐπέγνωμεν ὅτι τῆς ἐρ-
 γων τὴν δύσκολον τῆς ῥήματος, ὅτι ἀνὴρ θυμώδης
 ἐκ ἀχήμενων. ἐπεὶ δὲ ἂν γὰρ ἅπασι παροσάμενον
 τοῖς λογισμοῖς τὸ πάθος αὐτὸ τὴν δυνάμειαν τῆς
 ψυχῆς ὡραλάβη, ἀποθελιοὶ παντελῶς τὸν
 ἀνθρώπον, ὅς ἐστι ἀνθρώπον ἐξουσίᾳ, ἐκείνῃ
 ἔχοντα τὴν ἐκ τῆς λόγου βοήθειαν. ὅπερ γὰρ τοῖς ἐν
 βόλοις ἐστὶν ὁ ἰός, τὸ τοῖς παροξυνθεῖσιν ὁ
 θυμὸς γίνεται ὁρμῶσι, πηδῶσι, λυσῶσιν ὡς
 περ οἱ κύνες, ἅπτευσιν ὥσπερ οἱ σκορπίοι, δάκνυ-
 σιν ὥσπερ οἱ ὄφεις. οἷδε καὶ ἡ γραφή τοῖς ὑπὸ τῆς
 πάθους κεκρατημένοις ταῖς τῆς θείων φροσῆ-
 γορείας ἀποκαλεῖν, οἷς ἑαυτοὺς διὰ τὴν πονηρίας
 ὠκείωσαν· κύνας γὰρ ἐννεοῖς, καὶ ὄφεις γυνήμα-
 τα ἐχιδνῶν, ὅτι τοιαῦτα φροσάγροδι. οἱ γὰρ
 ἔτοιμοι πρὸς τὴν κατ' ἀλλήλων φθορὰν, καὶ
 τὴν κατὰ τῆς ὁμοφύλων βλάβην, εἰκότως ἀπὸ θη-
 ρείας καὶ ἰοβόλοις συναριθμοῦντο, οἷς ἀδράκτακ-
 τον ἐκ φύσεως ἐκυπάρχει πρὸς ἀνθρώπους τὸ μῖ-
 σος. διὰ τὸ μὲν ἀχάλινοι γλῶσσαι, καὶ ἀπόλωτα
 σώματα,

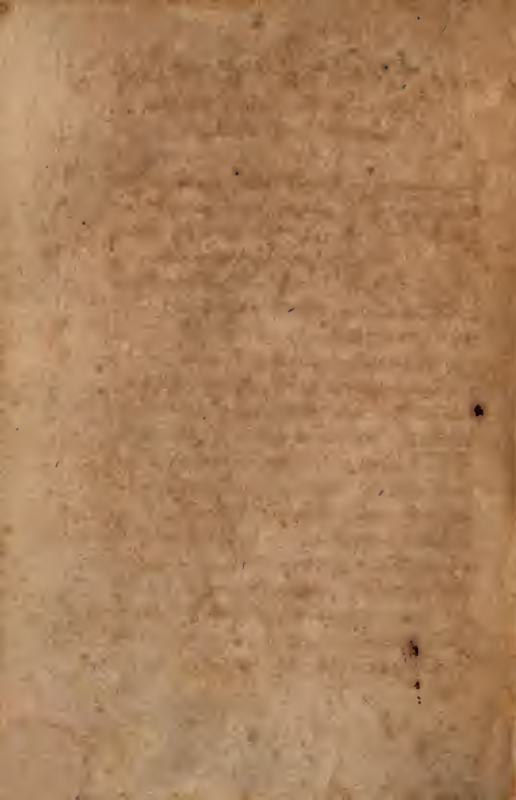
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

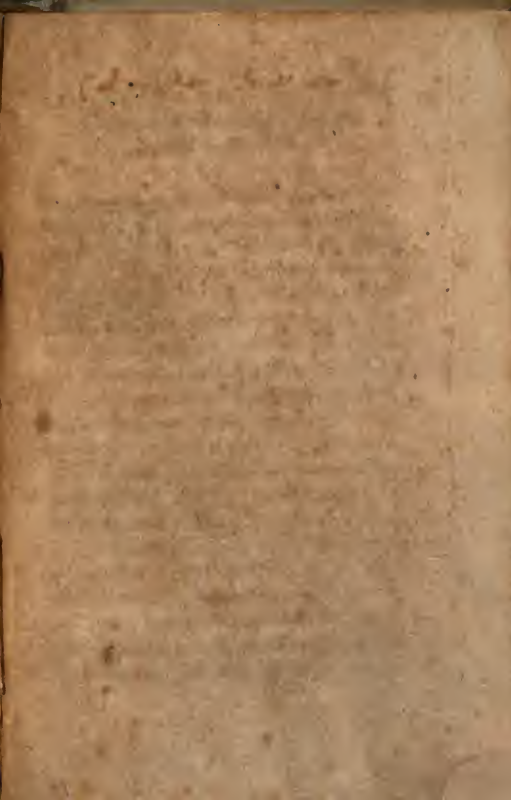
ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας ὁμιλία
κατὰ τῆς ὀργιζομένων.

Σπερ δὲ τῆς ἰατρικῆς ὡραία
γελμάτων, ὅταν εὐσώχως,
καὶ κατὰ τὸν λόγον τῆς τέχνης
γίγνηται, καὶ τὴν πείραν μά-
λιστα τὸ ἀπ' αὐτῆς ὠφέλιμον
δεδείκνυται· οὕτως δὲ τῆς

πνύματικῶν παρανέσεων, ἐπειδὴν μάλιστα
τὴν ἔκβασιν μὴ τυροῦσαν λάβῃ τὰ ὡραία γέ-
λμα, τότε τὸ σοφὸν αὐτῆς καὶ ὠφέλιμοι πρὸς
τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς βίης, καὶ τὴν τῆς παιδο-
μύων τελείωσιν ἀναφαίνεται· ἀκούοντες μὲν
γὰρ τῆς παρομιῶν διαφρήδων δόποφαινομένων,
ὅτι ὀργὴν δόπολλυσι καὶ φρογίμοις· ἀκούοντες δὲ
καὶ δόποσολικῶν παραινέσεων, πᾶσα ὀργή, καὶ
θυμὸς, καὶ κραυγὴ ἀρδῆται ἀφ' ἡμῶν σὺν πάσῃ
κακίᾳ, καὶ τὴν κυρίου λέγοντες, τὸν ὀργιζομένον
εἰκὴ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ἐνοχον εἶναι τῇ κρείσσει·
καὶ ὅτε εἰς πείραν ἤλθομεν τῆς πάσους, οὐκ ἐν
ἡμῖν γρηγορήσουμεν, ἀλλ' ἐξωθεν ἡμῖν πρὸς σω-
τῆς, ὡς περ κατὰ γένος πρὸς ἀδελφότητος, τότε μά-

(Coptic from Greek)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
 ΤΟΙΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΟΙΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ
 ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
 ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ
 ΑΝΤΙΣΤΑΝΤΙΣ ΤΟΙΣ
 ΑΙΤΙΟΛΟΓΟΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ

Collegij Dom. Societ. Jesu.

2

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Καίσαρείας Καππαδοχίας ὁμιλία
κτ' ἑνὸς ὀργιζομένων.

DIVI BASILII MAGNI
Archiepiscopi Cæsareæ Cappa-
dociæ, Concio aduersus
iracundos.

Cum Licentia Superiorum. +

Donz op. Franciscus Zannet

1578

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text, likely a date or a reference number.

Handwritten text, possibly a name or a subject.

Handwritten text, possibly a description or a note.

Handwritten text, possibly a signature or a date.

Handwritten text, possibly a signature or a date.

Handwritten text, possibly a signature or a date.

1228

